

Neuvěřitelných osm let trvala kauza kolem umístění videokamery na domě, kde bydlím. Nyní je na světě pravomocný rozsudek. Ničeho protiprávního jsem se nedopustil. Naopak Úřad na ochranu osobních údajů mi vyměřil pokutu protiprávně. Z odůvodnění rozsudku vyjímám:

„Soud zdůrazňuje, že stěžovatel (tedy já) provozoval svůj kamerový systém v důsledku konkrétního a skutečného ohrožení. Opakovaně byly páchany útoky na jeho osobu, obydlí, majetek, rodinu, zdraví a život. Jedná se o policejně zdokumentované případy. Stěžovatel se teprve poté rozhodl nechat si na dům nainstalovat průmyslovou kameru se záznamem. V pořadí šestý průstřel okna byl tímto kamerovým systémem zaznamenán a v konečném důsledku vedl poprvé v dlouhé historii útoků k obvinění konkrétní osoby ze spáchání trestného činu výtržnictví proti majetku stěžovatele. Provozovaný kamerový systém je vhodným prostředkem, který ho může ochránit před útoky na jeho obydlí, majetek, zdraví a život. Samotný kamerový systém nedokáže zabránit v dokonání konkrétního činu případného pachatele, podstatou jeho činnosti je však vyhotovit záznam takového jednání, který následně může vést k jeho identifikaci a posléze eventuálně i k odsouzení. Tím bude zamezeno v pokračování této trestné nebo jiné protiprávní činnosti. Kamerové systémy představují rovněž významný odstrašující prvek: je-li si delikvent vědom toho, že jeho jednání je snímáno, je dost pravděpodobné, že se zakázaného jednání vůbec nedopustí.

*Vysvětlení stěžovatele, proč kamera zabírala ulici i vchod do protějšího domu, je přitom naprosto logické: pokud by byla kamera „sklopena“ a zabírala například jen obvodovou zeď stěžovatelova domu, funkce kamery by se mýjela svým účinkem, neboť by potencionálního útočníka nikdy nezaznamenala. **Pokud žalovaný (Úřad na ochranu osobních údajů) „radí“ stěžovateli opak, je to smutný důkaz toho, že je naprosto odtržen od reálií běžného života.***

Tolik citace z třiadvacetistránkového odůvodnění. Zrekapitulujme si, oč šlo v kauze, staré již osm let.

Před osmi lety mi někdo střílel do oken. Když po pěti útocích nebyla policie schopna najít viníka, koupil jsem a na doporučení policie nainstaloval kameru se záznamem. Dobrá zpráva – kamera nahrála dva pachatele, člena ODS a známého třebíčského kriminálního Josefa Truhláře a jeho komplice, zrovna z kriminálu propuštěného Jiřího Eise. Policie případ vyšetřila a státní zástupce je obžaloval. Třebíčský soudce Stanislav Krátký z nahrávky známé zločince nepoznal a žaloby oba zprostil.

Naopak Josef Truhlář, v galerce přezdíváný Trubka, dal sám trestní oznámení, že jsem točil na ulici bez předchozího souhlasu natáčených. Policie trestní oznámení odložila, ale udala mne Úřadu na ochranu osobních údajů. Dostal jsem pokutu 2.500 korun, po odvolání mi ji předseda úřadu Igor Němec (ODS) snížil o tisícovku, ale na tisícovku stanovil správní poplatek. Napadl jsem rozhodnutí u soudu. Městský soud v Praze dal za pravdu Úřadu, i když paní soudkyně uznala, že mi nic jiného nezbylo, když policie selhala. Vyjádření soudkyně mne vedlo k podání stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud měl kauzu přes tři roky na stole. Případ je složitý a tak poslal k Evropskému soudnímu dvoru žádost o zodpovězení otázky, zda má napadený právo natočit na video útočníka, aby ochránil svůj majetek, zdraví a možná i život. Evropský soud obeslal všechny státy EU, aby se k případu vyjádřily. Vyjádření vlád byla zajímavá. Některé mne podpořily – třeba Velká Británie a Itálie, jiné nikoliv, např. Rakousko a Německo. Zajímavý byl postoj České republiky. Ta se za mne postavila!!!

Evropský soudní dvůr v Lucemburku loni vynesl rozsudek. Konstatuje v něm, že ochrana osobních údajů je velmi důležitá a je nutno ji chránit. Na druhé straně existují okolnosti, které jsou hodny zřetele. Může to být napadení osoby či objektu.

Poté odpověď došla zpět Nejvyššímu správnímu soudu. Ten tento týden svým rozhodnutím zrušil rozsudek o pokutě. Hlavním důvodem je, že Úřad vystupoval v obdobných případech často protichůdně. Jednou kamerování bylo zpracováváním osobních údajů, jindy nikoliv. Zákon totiž kamerový záznam vůbec neřeší!

Úřad na ochranu osobních údajů bude muset pokutu i správní poplatek vrátit, navíc mi ještě zaplatí náklady řízení ve výši 35 309 Kč. To není důležité. Hlavní je, že tisíce občanů této země teď budou mít jasno, jak se mohou bránit útočníkům. A že „obyčejný občan“

najde u soudu zastání proti úřednické zvlí.

Poznámka nakonec. Kdyby nedošlo ke kauze prodeje nevýhodných pozemků na lokalitách Vídeňský rybník a Hájek, nebyl bych o tom psal v novinách a nebyl bych předmětem organizovaných útoků. Kauza stále vzbuzuje podezření, že mohlo dojít k deliktnímu jednání ze strany těch, kdo nevýhodný prodej umožnili nebo přímo schválili. Odhaduji, že město tak mohlo přijít až o 50 miliónů korun. Případ ještě není promlčen, ta doba se však kvapem blíží. Dnes podobné kauzy řeší příslušný policejní útvar. Přijedou inspektoři šetřit i do Třebíče?

František Ryněš